

vi ville bestaate Fortepianoer, Malerier og saadanne Ting, saa sigte vi, det er det samme, som Staten gør. Man kan ikke indføre et Fortepiano her i Landet uden at erlægge Told, og der er ingen, der kan nyde noget, klæde sig finere og smykke sig pænere, uden at betale Skat. Hvorfor skulde saa et lignende Princip være forkasteligt over for Kommunefatterne, naar det er sat i Akt og Værd af Staten til alle Tider.

Saa var der Valgretten. Det var det tredje Princip, eller det fjerde, eller Gud ved hvor mange, som den ærede Minister har imod. Det er ikke rigtigt, naar den ærede Minister mener, at vi kunde undlade at komme med noget andet Forslag om den kommunale Valgret, og at vi i dette Forslag havde, hvad vi søgte i den Henseende; deri har den ærede Minister ikke set rigtig. Det, som vort Forslag gaar ud paa i § 37, er i Virkeligheden det, som faktisk finder Sted i alle Landkommuner. Der er yderst saa mange Mennesker, som ville have Valgbarhedsbetingelse til Folketinget, der ikke ere kommunale Skattevælgere paa Landet ved det almindelige Valg. Og før den ærede Minister gik ud paa at approbere saadanne Vedtægter som Horsens', der udelukker Smaaandtægter fra Skatteydelse, var det samme Tilfælde i alle Byer, og i de enkelte Byer, som have en politisk liberal Kommunalbestyrelse, der agter den mindres Ret ved Valgene som den størres — derpaa skal man vende Sindelaget — fastholdes de samme Regler endnu, saa det vil kun saa Indflydelse med Hensyn til København. Derimod bliver man ved den Paragraf, hvor man ophæver Forbindelsen mellem Skatteydelse og Valgret, ved det bestaaende med Hensyn til den store og mindre Halvdel, noget, som vi søge forandret gennem Lov paa anden Maade, saa det er ikke rigtig opfattet af den ærede Minister med Hensyn til denne Paragraf.

Jeg kan ikke rigtig forstaa, at den ærede Minister kan mene, at Købstæderne ligge i Amtsradsstresen. Jeg undrer mig virkelig over at skulle staa her og forklare en saa simpel Ting for den høje Indenrigsminister. Købstæderne have aldrig hørt til Amtsradsstresene. De have haft Sager, der høre ind under Amtsradsstresene, men Købstæderne som saadanne ligge uden for Amtsradsstresene. Jeg tillader mig at fastholde en saa simpel Forklaring over for den høje Indenrigsminister. Naar den ærede Minister vil begrunde sin Paastand med, at Købstæderne jo sende Skoleradsmedlemmer til Skoleradsraadene, da er det let forklarligt, thi Købstæderne høre til Skoleradsstresen, men

ganske sikkert ikke til Amtsradsstresen. Skoleradsraadene, som ere dannede ved Loven af 8de Marts 1856, have fælles kommunalt Omraade, Købstæder og Land i samme Amt. (Indenrigsministeren [Ingerslev]: I samme Amtsradsstres!) . . . "I samme Amtsradsstres!" Det staar ingen Steder; men en Amtsradsstres med de i denne Del af Amtet liggende Købstæder udgør en Skoleradsstres. Skulde det, Ministeren paastaar, ved en Fejltagelse være kommen ind i nogen Lov, er det sket, fordi det ikke kunde rettes, og man har ikke villet lade Loven strande paa det. Denne Sag er overmaade simpel, den er saa klar og forstaaelig, at der er ingen Mennesker, der har med kommunale Sager at gøre, undtagen de vide nøjagtig Bæstet paa det. Derfor forhandle Købstædernes Byraad med Amtsradsraadene om de fælles Anliggender som to selvstændige Myndigheder, og derfor har man Bestemmelser om, at det er ikke Amtmanden, men Indenrigsministeren, som i kommunale Sager skal afgøre Spørgsmaalene mellem to ligestillede Parter, to ligestillede Kommuner. Det kan i øvrigt den højtærede Konsejlspræsident ophjse sin Kollega om, thi under hans Auspicer bleve de to Love af 1867 og 1868 til. Men som sagt, jeg har opholdt mig ved det, fordi jeg synes, det er ubilligt, naar jeg i al Bestedenhed retter en Fejltagelse og lader det i øvrigt ganske ligge, at det saa skal modsiges. For øvrigt skal jeg gentage, hvad jeg sagde før, nemlig at en dybere Indgaaen paa Enkeltheder finder jeg ingen Anledning til; det er ganske naturligt, at de henvises til Forhandling i et Udvalg.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Med Hensyn til det interessante Spørgsmaal: Byerne i Amtsradsstresene skal jeg dog tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad der staar i Loven af 8de Marts 1856, Kapitel 2, § 4. Det ærede Medlem vil vel erkende, at det er der, man skal finde Bestemmelsen (Berg: Nej!). — Der staar: "For enhver Amtsradsstres med de i samme beliggende Købstæder oprettes en Skolefond." Altsaa Lovgivningen har fastslaaet, at Købstæderne ligge i Amtsradsstresene, fastslaaet det i Loven af 8de Marts 1856, som handler netop om Skoleradsraad og om det Forhold, jeg nævnte. Og jeg har vel da Grund til at henholde mig til Lovens Ord.

Formanden (Høgshøj): Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) har Ordet for en kort Bemærkning,